

L.S.

Graag wil ik reageren op het wetsvoorstel voor de bovenbouw van HAVO en VWO. Mijn naam is Karin Melgers, ik vier dit jaar mijn twaalf-en-een-half-jarig jubileum op mijn middelbare school waar ik graag werk als muziek- en CKV-docent én als CKV-coördinator.

Ik vind het onbegrijpelijk kortzichtig dat de commissie die dit voorstel doet denkt (gelooft, zou ik bijna zeggen) dat je met het afschaffen van CKV een kwaliteitsimpuls geeft aan de culturele vorming van leerlingen. Want eigenlijk zegt ze hiermee: “Zoek het maar uit, wij trekken onze handen ervan af.”

Ik begrijp nog de redenering dat als je de kernvakken wilt verzwaren, omdat je daar betere resultaten op wilt scoren, je ergens moet snijden om meer ruimte te creëren. Maar om dan vervolgens een paar zinnen verderop doodleuk te suggereren dat tijdens de lessen Nederlands dan maar wat meer aan culturele vorming gedaan moet worden, is domweg een lachertje.

HAVO en VWO (de afkortingen zeggen het al) zijn algemeen vormende voorbereidingen op het hogere beroepsonderwijs en het Wetenschappelijk Onderwijs. Daar willen we studenten met een heldere geest, een scherp verstand, een messcherp beoordelingsvermogen, een groot reflectief vermogen en ook nog een warm hart (voor degenen die geneeskunde gaan studeren....;) Daar moet je leerlingen voor opleiden en opvoeden. Je moet ze confronteren met de wereld om zich heen, je moet ze trainen in het verwerken van hun ervaringen, in het verwoorden van hun mening erover. Dat leer je niet bij wiskunde. Met alle respect. Ik vind ook dat iedere leerling dat moet leren, niet alleen diegenen die toch al bovengemiddeld geïnteresseerd waren in kunst en cultuur. Gewoonweg, omdat het je helpt een volwassen plek in te nemen in de maatschappij.

Daarnaast gaat het bij kunst en cultuur altijd over vrijheid. De vrijheid van een kunstenaar om te maken wat ie wil, de vrijheid van het publiek om ervan te vinden wat het wil. Ik vind het heel belangrijk om jongeren daarmee in aanraking te laten komen, om ze er zichzelf een weg in te laten zoeken. Ik help ze daarbij. Dat is soms niet makkelijk, maar vaak zeer zinvol. En tja... vaak komen leerlingen mijn lokaal binnen, zetten opgelucht hun tas in de hoek en zeggen: yes! CKV! Eindelijk! Effe lekker weer wat dóen! Naast al die ontzettend belangrijke, maar vaak doodsaai cognitieve vakken, een verademing.

Kortom, ik hoop dat dit plan snel van tafel gaat. Ik zou het persoonlijk zonde vinden van al die geïnvesteerde energie. In vrijheid en met veel plezier gegeven, maar wel zonde als het voor niets bleek.